

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, w którym strona skarżąca utrzymuje, że instytucje popełniły oczywisty błąd w ocenie i naruszyły art. 2 ust. 3 i 4 rozporządzenia Rady nr 1225/2009⁽¹⁾, ponieważ nie przeprowadziły prawidłowej oceny okoliczności, czy sprzedaż krajowa River Kwai International Food Industry była dokonywana w zwykłym obrocie handlowym i czy w konsekwencji sprzedaż ta powinna stanowić podstawę obliczenia wartości normalnej River Kwai International Food Industry.
2. Zarzut drugi, w którym strona skarżąca podnosi, że instytucje naruszyły art. 2 ust. 10 rozporządzenia Rady nr 1225/2009, ponieważ nie dokonały obiektywnego porównania ceny eksportowej stosowanej przez River Kwai International Food Industry z wartością normalną.
3. Zarzut trzeci, w którym strona skarżąca twierdzi, że instytucje naruszyły art. 11 ust. 3 rozporządzenia Rady nr 1225/2009, ponieważ nie przeprowadziły prawidłowej oceny domniemanej zmiany marginesu dumpingu River Kwai International Food Industry i trwałego charakteru takiej domniemanej zmiany.
4. Zarzut czwarty, w którym strona skarżąca podnosi, że instytucje naruszyły art. 19 ust. 2 i art. 20 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 1225/2009, ponieważ nie dostarczyły stronie skarżącej mającego znaczenie streszczenia dowodów, w oparciu o które zamierzały zmienić margines dumpingu River Kwai International Food Industry, oraz nie przedstawiły jej ustaleń, na podstawie których zamierzały zmienić stosowane wobec River Kwai International Food Industry cło antydumpingowe.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343, s. 51).

Skarga wniesiona w dniu 24 czerwca 2014 r. – Österreichische Post przeciwko Komisji

(Sprawa T-463/14)

(2014/C 303/52)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Österreichische Post AG (Wiedeń, Austria) (przedstawiciele: H. Schatzmann, J. Bleckmann, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji w sprawie C (2014) 2093 w zakresie, w jakim nadal należy stosować dyrektywę 2004/17/WE w odniesieniu do udzielania zamówień dotyczących niewymienionych w art. 1 decyzji wykonawczej usług pocztowych, o których wyłączenie wystąpiła skarżąca na podstawie art. 30 ust. 6 dyrektywy 2004/17/WE;
- posiłkowo, jeżeli w opinii Sądu częściowe zaskarżenie zaskarżonej decyzji jest niedopuszczalne albo niemożliwe, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja z punktu widzenia niewymienionych w art. 1 decyzji wykonawczej usług pocztowych jest niezgodna z prawem na podstawie art. 263 ust. 2 TFUE, ponieważ Komisja naruszyła prawo Unii poprzez niewłaściwe zastosowanie i błędną wykładnię dyrektywy 2004/17/WE. Skarżąca podnosi w tym względzie, że świadczone przez nią usługi pocztowe poddane są wystarczającej i bezpośredniej konkurencji, tak że zachodzą przesłanki do wyłączenia zgodnie z art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE. Skarżąca ponadto twierdzi, że Komisja niewłaściwie zastosowała kryteria i metody ustanowione przez prawo Unii i orzecznictwo w celu odgraniczenia rynków.

Następnie skarżąca podnosi naruszenie istotnych przepisów postępowania, ponieważ Komisja uchybiła swojemu obowiązkowi dostatecznego uzasadnienia swojej decyzji.

Wreszcie, skarżąca utrzymuje, że Komisja naruszyła ogólne podstawowe przepisy postępowania, ponieważ naruszyła prawo skarżonej do bycia wysłuchanym poprzez brak merytorycznego ustosunkowania się do zarzutów skarżącej i przedstawionych przez nią dowodów.

Skarga wniesiona w dniu 25 czerwca 2014 r. – Stawycki przeciwko Radzie

(Sprawa T-486/14)

(2014/C 303/53)

Język postępowania: angielski

Strony

Skarżący: Eduard Stawycki (Belgia) (przedstawiciel: J. Grayston, solicitor, i adwokaci P. Gjørtler, G. Pandey, D. Rovetta i M. Gambardella)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady 2014/216/WPZiB z dnia 14 kwietnia 2014 r. wykonującej decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. L 111, s. 91) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 381/2014 z dnia 14 kwietnia 2014 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. L 111, s. 33) w zakresie, w jakim na podstawie zaskarżonych aktów nazwisko skarżącego zostało umieszczone w wykazie osób i podmiotów, do których stosuje się środki ograniczające;
- obciążenie Rady kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi sześć zarzutów dotyczących naruszenia istotnego wymogu proceduralnego oraz naruszenia traktatów i przepisów prawa dotyczących ich stosowania, to jest: naruszenia prawa do bycia wysłuchanym, naruszenia obowiązku notyfikacji, niewystarczającego uzasadnienia, naruszenia prawa do obrony, niewłaściwej podstawy prawnej i oczywistego błędu w ocenie.